

BROMMA

Tenstatjejer rensade stränderna från skräp

●Förra lördagen gav sig 330 ungdomar från idrottsföreningar ut för att rensa Stockholms stränder från skräp på Strandens dag. I Nockeby gjorde ett gäng tjejer från Tensta Basket en insats.

– Det här är bra för naturen för det tar jättelång för det här skräpet att brytas ned, säger Rayan Hussein Mohamoud.

De 13-åriga tjejerna gjorde en rivstart med ölburkar, en massa fimpar – och en stor, blå fendert av mjuk plast som de hittade i strandkanten vid Nockeby.

– Vi gör det för naturen, men också för att samla in pengar till lagkassan så att vi kan resa, säger Dinsa Kiflemarium.

ANDERS GÖRANSSON

Dinsa Kiflemarium, Salma Ali Liban, Hani Osman och Rayan Hussein Mohamoud från Tensta Basket hittade massor av skräp.

Foto: ANDERS GÖRANSSON

JÄRVAFÄLTET

Nya omklädningsrum är könsneutrala

●Flera simhallar i Stockholm har utrustats med könsneutrala omklädningsrum där både män och kvinnor kan byta om. Åkeshovsbadet är ett av dem. Även utomhusbadet som planeras på Järvafältet ska få sådana omklädningsrum, rapporterar P4 Stockholm.

Flexomklädningsrum, som rummen också kallas, är rum med dusch där besökaren kan låsa om sig och byta om. Utanför finns skåp att låsa in saker i.

Sådana här omklädningsrum var till en början en anpassning för hbtq-personer, men har också blivit populärt bland barnfamiljer.

IDA LEVEBY ANDERSSON

STOCKHOLMS LÄN

Här blev "vanföra" barn

Förr separerades "vanföra" barn från sina familjer och placerades här.

Nu blir Eugeniahemmet åter ett boende för svårt sjuka barn – men med sina föräldrar.

Karin Westlund, 85, växte upp på Eugeniahemmet.

●På Eugeniahemmet ska familjer med svårt sjuka barn kunna bo när deras barn vårdas på Nya Karolinska sjukhuset.

För i dag anser man att det är viktigt att barn får ha sina föräldrar nära, med den trygghet det innebär.

Annat var det förr.

På Eugeniahemmet, som ligger på Karolinskas område i Solna, placerades barn med funktionshinder, en del redan som mycket små.

Foto: ÅSA SOMMARSTRÖM

”Det var självklart horribelt att skilja barn från sina familjer.

Karin Westlund

HÄR LÄMNADES KARIN Westlund när hon var tre och ett halvt år.

Karin Westlund föddes i Småland 1934 och saknade ben och hade missbildningar på händerna.

– På den tiden ansåg man att barn med funktionshinder skulle tas omhand på institutioner. Jag tror att mina föräldrar fick böja sig för myndigheternas beslut.

Hon är nu 85 år och har fått uppleva en omsvängning i synen på barns behov och på funktionshinder.

– Det vittnar om ett uppvaknande, att man inser hur viktiga nära anhöriga är för läkningsprocessen, säger Karin Westlund.

MEN NÄR NYA Karolinska sjukhuset byggdes planerades inte för att ha familjer närvarande, trots att där bedrivs högspecialiserad vård för barn från hela Sverige och även från utlandet.

Man har fått fortsätta att använda familjevården på Astrid Lindgrens barnsjukhus, och inne på sjukhuset fick barncancerföreningen bygga ett kök för fa-

miljerna. Men det täcker inte behoven. Det är nu i Eugeniahemmets äldsta byggnad, från 1886, som det ska bli familjerum, familjelägenheter, enkelrum och gemensamhetsytor om totalt 1 200 kvadratmeter.

NÄR KARIN WESTLUND bodde här fanns skolsalar i huset, och på övervåningen fanns pojkavdelningen. I de övriga byggnaderna var det flickavdelning, sjukavdelning med operationssal, det fanns förstas kök och personalbostäder.

Tusentals barn med olika fysiska funktionshinder har bott och gått i skola här. Det var en sluten värld, omgiven av ett högt staket, och en del barn kom sällan utanför grindarna.

Inte förrän 1971 beslöt riksdagen att barn med funktionshinder skulle tas emot i de kommunala skolorna. Innan dess kunde skolorna neka, och då var det institutioner som återstod.

För Karin Westlunds del ledde tiden på Eugeniahemmet till en examen vid Påhlmans handelsinstitut och en karriär inom Arbetsförmedlingen. Hon var också ordförande för DHR i många år.

För hennes del, hon var en glad och oförvägen flicka, gick det bra och hon har många goda minnen från sina 15 år på Eugeniahemmet.

FÖR DEM SOM var ledsna, längtade hem och hade det tufft var det mindre roligt. Disciplinen var hård och bestraffningar förekom.

Under ett barns första år på Eugeniahemmet fick till exempel inte föräldrarna hälsa på. Det skulle störa anpassningen och göra barnen oroliga, ansåg man.

Nu är det upp till Karolinska sjukhuset att utse en operatör som ska driva familjeboendet, och i samband med det bygga om huset.

Sedan tidigare har Ronald McDonald hus, som har ett familjeboende vid Huddinge sjukhus, visat intresse för att driva ett även vid NKS.

CHARLOTTE BROBERG, (M), regionråd med ansvar för fastighetsfrågor, kan inte säga när familjeboendet ska stå klart, men hon förväntar sig nu att processen tar fart.

– Det är ett fantastiskt hus. Jag hoppas att familjerna ska kunna använda de stora balkongerna. Och grönytorna gör ju också att det blir en bra miljö, säger hon.

INGRID JOHANSSON

ingrid.johansson@

mitti.se

tel 08-550 551 04

Så här såg det ut på 50-talet när fröken Lundström hade musiklektion i klassrummet.

Barnen på Eugeniahemmet bodde i stora sovsalar. Foto: EUGENIAHEMMETS VÄNNER

Barnen kunde få utbildning till skomakare eller sömmerskor. Foto: EUGENIAHEMMETS VÄNNER